

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măceșarilor 47
Corespondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Román”, strada Măceșarilor Nr. 30
Epistole nefrancate se refuză. — Articlii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru care publicare.

Sibiu, 14 Martiu, 1884.

Miscările electorale preocupă atențiunea întregii prese din monarchie și putem dice fără sfielă și pre cea străină. Conferența românilor din Budapesta a produs un cumplit vifor în presa română și neromână, și a turburat ecuilibrul minții sănătoase așa, că fulgerele și trăsnetele de până acuma anunță numai vijelia, la care avem să ne așteptăm în viitorul cel mai de aproape.

Paralel cu conferența românilor din Budapesta înregistrăm conferența alegătorilor sârbi, ținută Marța trecută, tot la Budapesta sub presidenția deputatului dietal Dr. Macsimovici, ca secretariu a funcționar Theodor Bekici, redactorul dela Zastava. La această conferență au participat la 70 de alegători sârbi, partea cea mai mare advocați, apoi medici și proprietari.

Conferența după lungi și infocate desbateri a primit următoarea programă:

„Pe baza articolului de lege 12 din 1867, sârbi, însufleșiți de spirit patriotic, ca cetățeni constituționali ai statului unguresc, în comuniune cu toți ceilalți cetățeni ai statului, și corespondând modernelor principii liberale, vor lucra pentru ampla dezvoltare și întărire a statului unguresc, promovând cu chipul acesta binele comun.

2. Vor pretinde stricta executare vor articolului de lege 44 din 1868, despre egala îndreptățire a naționalităților.

3. Vor pretinde completa folosire a autonomiei naționale — bisericesci, asigurată sârbilor și articulată prin articolul de lege IX. din 1868.

4. Între marginile acestea vor pretinde sanarea vătămărilor drepturi naționale autonome bisericesci.”

Programa aceasta se va prezenta conferenței generale a tuturor sârbilor, care se va convoca mai târziu la Chichinda mare.

Precum vedem conferența sârbilor din Budapesta este numai prealabilă, o conferență generală va avea a se pronunța cu privire la ținuta sârbilor la viitoarele alegeri. Tot acea conferență va decide și cu privire la alipirea sârbilor lângă una sau alta partidă din dieta Ungariei.

Combinând programa conferenței sârbesci dela Budapesta cu cea a Românilor ținută tot la Budapesta, cași în ispită a crede că sînt surori, avînd ambele unul și același tată. Spiritualii (?) noștri inventatori, de bună seamă nu vor perde din vedere că și conferența sârbilor s'a ținut în Budapesta, ca și cea a românilor. Apoi în Budapesta șede și dl

Tisza, ergo: cine are cap, combineze. Noi riscăm a crede că multe diare vor eși pe față cu afirmațiunea că toată comedia (?) serbească e inscenată de marele registror Tisza, care a cădut în disgrația monarchului și a țerei, și vrea să se reabiliteze prin concesțiuni pe hărthie românilor și sârbilor, cari dejosesc națiunea. Pentru aceasta vorbesce și forma și fondul. Minune de vom greși în presupunerile noastre.

Asupra programei sârbesci s'au pronunțat deja diarele din capitală.

Noi vom urmări pre guvernamentalul „Pester Lloyd” și opoziționalul „Pesti Napló” și din ele vom judeca modul în care fu primită programa sârbilor.

„Pester Lloyd” s'au bucură de noul curent politic manifestat în timpul din urmă. Ca cetățeni loiali ai statului, sârbi numai acceptând baza constituțională pot lucra pentru fericirea neamului lor. Nu admite că legea pentru egala îndreptățire a naționalităților nu s'ar fi executat cu ecuitate, și nici vătămarea autonomiei bisericesci sârbesci nu intră în capul celor dela „Pester-Ll”. El pretinde ca pretensiunile sârbesci să se formuleze cât mai concret, ca să se scie ce voesc dînsii. Prin aceasta nu dice că punctele programei sârbesci nu sînt discutabile. Atâta e tot în meritul lucrului. După cum vedem întru nimica n'a dis la adresa sârbilor mai bun sau mai rău ca și la adresa românilor.

Trista realitate fu însă plesnită fără cruțare în fața sârbilor, și aceasta o face diariul din Budapesta fără nici o rezervă. Recunoaște că vor fi fost dorințe neimplinite față cu sârbi, li s'a putut face nedreptate, și aceasta să nu surprindă pre nimenea, căci între sârbi din Ungaria a fost o parte, care n'a recunoscut baza de drept în stat, s'a dechiarat ea pe sine de inamică statului. În acest cas statul a trebuit să se apere, și în apărare n'a cam cruțat. Atâta ad notam.

Și „Pesti Napló” se bucură pentru noua direcțiune a lucrurilor în statul nostru. Salută conferența și se bucură că ea nu e făcută la poruncă ca și cea a valachilor (??) sub presidenția metropolitului Miron Romanul. La acest punct se oprește și în câteva cuvinte schițează programa, însă fără a o compara cu cea a conferenței românilor, căci în acest cas trebuia se dice că și aceasta s'a făcut la comandă, sau să se revoace expresiunea colosalei sale dragoste față cu drăgălașii de valachi, cari prin comitatul Timișiu vor abate apă pe moara lui.

În locul unei critice detaiate diarul aristocratilor unguri se îndestulesce cu aprețări generale.

„Programa actuală a sârbilor e mai bună ca cea veche. Și ea e mai bună pentru că e prudentă, e patriotică, ceea ce la sârbi e raritate.”

Cum stăm însă cu partea practică a lucrului? Aceasta zace în interesul celor dela „Pesti Napló.” Programa sârbească ne spune: atâta trebuie să ne dee și retace ceea ce pretinde serbismul din Ungaria.

„Ce vor pretinde sârbi pe baza acestei programe, ce pretensiuni vor face ei în această eră a concesionilor, aceasta trebuie să scim, pentru aceasta sîntem curioși. Și până nu vom fi în curat cu aceasta, ne pronunțăm cu multă rezervă.”

Precum vedem oamenii se teresc de a se pronunția în principiu. Și bine fac căci mai sînt încă oameni, cari cred în principiile politice ale opozițiunei moderate.

Noi stăm în rezervă cu părerea noastră, și nu vom întârția a ni-o formula la timpul seu. Deocamdată vom urmări cu atențiune ori ce manifestațiune politică, și vom ținea publicul cetitoriu în curent cu toate afacerile. Enararea faptelor implinite și reproducerea genuină a lor, va pune pe publicul român în pozițiunea de a judeca el însuși, formulând astfel convingeri proprii. Pe calea aceasta vom forma judecata poporului nostru, ca să judece cu timpul și el și nu vom mai fi siliți a vedea exploatată nesciința și neorientarea publicului în direcțiune, despre care și de și ne convingem că ea ne duce la pierire.

Revista politică.

Sibiu, 16 Martie 1884.

Constatăm cu bucurie că alegătorii români din Transilvania și Ungaria în fața alegerilor au eșit din pasivitatea de până acuma. În toate comitetele s'au ținut conferențe — și, încât cunoaștem noi decursul lor, pretutindenea s'au format subcomitete, a căror chemare este pregătirea alegătorilor pentru viitoarele alegeri. Cu privire la ținuta alegătorilor români nu s'au decis oamenii decât cei dela conferența din Timișoara, ci în consonanță cu sfatul dat de comitetul permanent din Sibiu alegătorii români din Transilvania așteaptă glasul conferenței generale a românilor, care se va întempla, — după cum se aude — în primele zile ale lunei lui Maiu, fiind că Aprile stă în nume rău.

În România s'a scris mult despre o apropiere între diferitele cluburi opoziționale. Astăzi diarele ne aduc scirea despre contopirea Conservatorilor cu grupul Sincer liberal. Astfel partida intrunită va avea doi capi — Lascar-Catargiu și George Verne-

Tresări: câte trele femei se uitau țintă în ochii lui.

* * *

Una era îmbrăcată cu o rochie lungă de postav de fir de aur, și încinsă cu o cingătoare a cărei cătaramă de diamante strălucia cu o lumină fosforescentă; purta și o sabie.

Cea de a doua un halat negru și o cingătoare roșie.

Cea de a treia avea o tunică de pânză albastră și o cingătoare de piele; în mână ținea o măciucă pe care se sprijinea.

— Ce faci aci? dîseră într'un glas câte trele.
— Sînt în agonia morții, fie-ve milă de mine — răspunse tînărul.

— Ce vrei? îl mai întrebă.

— Să es mai iute din pădurea aceasta blăstemată.

— Alege dar dintre noi pe cine vrei tu să te ducă, pentru că numai de o călăuză ai trebuință și tu trebuie să o alegi.

Tînărul se uită la toate care așteptau în tăcere să vadă pe cine are să aleagă el; și el puse ochii pe cea care era îmbrăcată cu rochia de postav de aur pentru că catarama arunca focuri cari luminau prin prejor.

Pre tine te aleg dîse el.

Atunci un zimbet ciudat trecu pe buzele reci ale necunoscutei și întinse tînărului mâna, pe când celelalte două tovarășe pieriră ca o nălucă.

Tînărul, mut de groază, luă de mână pe călăuză și porniră.

* * *

Oh! groasnic fugiau amîndoi, copacii fugiau înapoia lor, și sgomotul pașilor lor resuna necontenit; cu toate acestea, preste un ceas, erau tot în pădure.

— Oh! ce obosit sînt! murmură tînărul oprindu-se într'o răspântie unde se încrucișau mai multe drumuri.

— Drumul este lung încă, și picioarele ne sînt prea slabe ca să ne ducă până la capăt; dar, acum îndată, trebuie să treacă un călător călare. Ia sabia aceasta; cum îl vei vedea aproape de tine, să i-o înfigi în inimă și să iei calul pe care vom încălică amîndoi.

— Grozăvie! Dar cine ești tu care me sfătuesci să omor?

— Sînt Crima, răspunse necunoscuta.

— Fugi! fugi! dîse tînărul cădînd cu fața la pământ.

Lângă dînsul se auzi un ris diavolesc și tînărul rămase singur.

Nu stete mult astfel: când se sculă vîdu înainte-i pe celelalte două.

* * *

— Ce faci? îl întrebă.

— Mă lupt cu moartea, răspunse tînărul: fie-ve milă de mine!

FOIȚA.

PĂDUREA MIZERIEI.

Într'o seară rece de iarnă, un tînăr era în fața unei păduri a cărei vedere numai băga frică în vine.

Nu se vedea de cât copaci înalți cu scoarța îngălbinită și cu crăcile fără frunze, tufe groase la a căror rădăcini cresceau spini, poteci înguste și întortochiate, pe unde te loveai de bolovani, și care se desfăceau ici pentru ca să se lege mai încolo, întocmai ca firele unei rețele, și mărăcini.

Tînărul nostru umbla iute; era foarte cufundat în gânduri, pentru că nu băga de seamă că cu cât se infunda mai mult în pădure, copacii erau mai aproape unii de alții și potecile se răreau.

Și se tot duce înainte.

O dată însă desnădășduit de a mai putea eși din labirintul acela, se trînti pe pământ sdrobot de osteneală.

Stete multă vreme în locul acesta, pentru că membrele-i înghețase de frig, osteneala de multul umblet îi tăiașe puterile și nu mai putea de foame.

De-o dată, durerea îl făcu se țipe și țipetul lui resună departe.

Ridică capul: trei femei stau în fața lui, fără ca să le fi veștut ori să le fi aușit venind.

scu și diarele de până acuma „Timpul” și „Binele-Public” vor înceta pentru a lăsa loc noului ziar al partidei — România.

Revoluțiunea militară din Spania începe a se lua în serios. Eată ce scrie în privința aceasta ziarul „Romanul” după „Standard”:

Chiar amicii guvernului mărturisesc acum, că autoritățile au otărit să aresteze pe generalii republicani și pe civili fiind că guvernul a primit din străinătate, ear nu dela poliția locală, scirea că în multe garnisoane se face o mare propagandă revoluționară. S'a cređut atunci naturalmente că ea e condusă de o societate militară republicană secretă pe care o formase d. Zorilla acum trei ani. Din nenorocire acum se dovedesc că scrierile și documentele secestrate pela locuințele bănuților, nu aruncă nici o lumină asupra întinderii intrigilor de prin provincii. Numai în Badajoz au fost arestate Luni, persoane care au luat deja parte la resoala din August 1883. În Madrid au fost arestați de Sâmbătă până ađi, patru generali, trei ofițieri subalterni 23 sergenți cari făceau parte din regimente, și șapte civili. Ei au fost trimiși înaintea unui tribunal militar sub acușiunea că fac parte dintr'o societate secretă, care are de scop de a provoca revoluțiuni. Sergenții dela ministerul de rebel au fost în mare parte isgoniți, bănuți fiind că au comunicat ađinților revoluționari documente cari conțineau corespondența urmată între ministerul de resboiu și comandanții militari de prin provincii. Totuși, fiindcă autoritățile din țeară n'au fost în stare să descopere urmele complotului în provincii, pressa opozițiunei blamează guvernul că a luat măsuri preventive și că voiesce a și iustifica asprele mesuri contra preseii și contra candidaților liberali în ajunul alegerilor generale prin inventarea unei conspirațiuni, deși poliția n'are în mâinile ei mai nici o probă despre aceasta.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Roman”.

Din tractul Săliștei în 12 Martie 1884. Domnule Redactor! Ca unul, carele am luat parte activă la ședințele comitetului și sinodului ppresbiteral gr. or. al tractului Săliștei din 5 Martie a. c., asupra cărora s'a publicat o corespondență — raport în „Tel. Rom.” Nr. 29 din est an, me simt îndreptățit a susține, că cunosc din propria autopsie întreg decursul acelor ședințe și a celor ce s'au petrecut după ședință.

Deci fiindcă dl „Argus,” autorul corespondenței amintite pare a se încerca să înfățișeze lucrul din un punct lateral, propriu vederilor sale, dar nu tocmai exact și nu cu serioșitatea cuviincioasă astorfel de obiecte, mi ieu libertatea, cu permisiunea D-voastre să restabilesc adevărul care, după Jean Paul este ca firul de păr, încât nu se poate despica.

Să analizăm corespondența.

Dl Argus mărturisesc însuși, că „decursul ședinței — sinodului — și pertractările au decurs minunat de bine” ceea-ce după d-sa „are a i se atribui în linia primă m. st. domn Ioan Maxim”. Dl Maxim, carele cunoaște bine neietatornicia oamenilor, mai ales a celor de soiul partisanilor dlui Argus, răđimat pe esperințele din trecutul nu prea îndepărtat, va sci, credem, ce preț se pue pe atari manifestațiuni făcute cu calcul.

Recunosc din parte-mi cu plăcere hărnicia, zelul și puterea intelectuală și morală de care dispune dl Maxim. Totuși voind a fi drept, trebuie se adaog, că la „decursul minunat de bun” a contribuit cel puțin în aceeaș măsură

tactul și blândeța, cu care dl actual Protopresbiter Dr. Nicolae Maier a condus, ca președinte ședința sinodului. De densus se ocupă de altcum și dl corespondent, dar în mod preocupat punându-i în gură expresiuni, de cari d-sa nu s'a folosit, cum sânt cele din punctul 5. referitoare la starea arhivei ppresbiterale.

Cine cunoaște fazele, prin cari a trecut tractul nostru până când — ne abia 4—5 luni a devenit al Săliștei cu reședința în centru, acel. nici se va mira, dacă se găseșc ici coala iregularității, nici va improșca asupra acelor persoane venerabile, care l'au condus până acum.

Dar dl Argus e unic în felul seu; dă, ca mai apoi să aibă ce lua.

Nu i s'a răcit bine aerul din gură, lăudând decursul cel bun al ședinței, și imediat vine și ne spune, ca cei cu „pasiuni personale” nu au purces cu duhul blândețelor, și că prin urmare. . . . au conturbat decursul cel bun. Dacă dsa înțelege aici pe acei membrii, cari totodată erau aspiranți și s'au candidat înșiși la posturile de notariu și defensor în scaunul ppresbiteral, apostrofarea ar fi aproape la loc adevindu-se proverbul popular „omul trage foc la oala lui”.

Luase-va însă în ori ce înțeles, contrađicerea e evidentă de oare-ce, sau că au lipsit „pasiunile personale”, sau decursul nu a fost „minunat de bun.”

Merită însă a se nota, că în aceeaș ședință acea minoritate, carea nu a votat pentru persoanele alese de notariu și defensor, a fost ales deja ca majoritate pentru postul de defensor pe păr. Nicolae Alăman paroch în Topărcia. Și dacă la a 2 votare majoritatea a devenit minoritate, membrii remași în minoritate totmai au dovedit: nu parțialitate sau pasiuni personale, ci din contra: tărie de caracter, care este eflucul unui principiu bine stabilit, propriu bărbaților maturi, conduși de convingeri tari și teinice. Atari bărbați se pot majorisa, dar combate nu!

Dl Argus se ocupă în sêfrșit și de toate.

Dar și aci părăseșce terenul adevărului genuin.

Parochul din Cacova Ioan Hanzu în toastul seu pentru actualul Protopresbiter a adus omagii și Escl. Sale Dlui Archiepiscop și Metropolit, inșe nu în forma relatată în corespondență, încât nu a putut descepta susceptibilități asupra foștilor colegi ai dlui Dr Nicolau Maier*).

Apoi retace corespondentul în mod de asemenea tendențios un toast, l'am'pute numi discurs istoric instructiv, ținut de veteranul paroch Ioan Iosof din Tilișca asupra restauratei reședințe ppresbiterale a tractului Săliștei. Din cele espuse se vede, că dl Argus ar pute face studii despre „pasiuni personale” cu bun succes chiar asupra persoanei dsale.

Aceștea sânt pe scurt reflecșiunile, cu cari mi-am ținut de datorință în interesul adevărului să însoțesc corespondența menționată.

Din comitatul Treiscaunelor. (Miscări electorale. Un duel între doi redactori). Cu apropierea alegerilor dietale se observă și în părțile acestea o ferbere și miscare obicinuță la astfel de ocașuni, prin care se pune la probă puterea partidelor politice, ce se par a se pregăti la o luptă mai înverșunată ca pânăci pentru noul period de alegere.

Matadorii partidei independente din ardeal, numiți „repülő hazafiak” (patrioți sburători) de cătră o foaie din S.-Szt.-György, umblă în ruptul capului

*) Sinodul protopresbiteral din Săliște, din modest ce este, începe a deveni celebru. Noi cu aceasta încheiam ori ce discuție în coloanele ziarului nostru cu privire la acest sinod protopresbiteral. Intre noi se ăis, constatăm că între profesorii dela secțiunea teologică dl Dr. Maier fi cel mai calificat ca Dr. în filosofie. În acest sens a scris corespondentul nostru, și el adevărul l'a grăit. Red.

când prin Ungaria, când prin părțile secucesci, sciind a se folosi de ocașuni binevenite, ca și ăina de 15 Martiu, — spre a și asigura cercurile avute până acuma, sau a căștiga altele noue prin vorbirile lor vehemente „patriotice” la adresa guvernului actual. Bieții alegători siculici, nu mai sciun nici ei ai cui sânt și cărei partide să-i dea mai mult cređemânt, când aud vorbirile care de care mai însuflețitoare ale unui Iokai în Ilyefalu, sau ale lui Ugron Gábor, și Bartha Miklós în K. Vászárly și prin Ciuc.

În 15 Martie sosi la K.-Vásárhely deputatul Acațiu Ugron, însoțit de redactorul ziarului „Ellenzék” Bartha Miklós, cărui dintău îi acuirase acest cerc de alegere în rândul trecut fratele seu Ugron Gábor numit cu mare emfasă pe atunci și „Kossuthul Ardealului”. Darul oratoric, cu care combătea convențiunile vamale și ilustra acest bărbat, pe cât încă de tēner, pe atăta și de infocat, stagnarea comerțului și a industriei — electrisă curēnd pe locuitorii acestui oraș, per eminentiam de industrie, și cređēnd că pe viitoriu vor transporta mai fără vamă cismele și pălăriile lor în România trântiră pe fostul deputat liberal, născut între dēnșii, care cu toate acestea astăđi este consiliar ministerial. Eată cât de lesne este a seduce pre cei ușor credincioși prin promisiuni nedependente de voința și puterea celor ce le fac! — De altcum primirea dep. Ugron Ákos în K.-Vásárhely o fost acuma cu atât mai cordială, cu cât densus cu ocașunea pertractării proiectului de lege pentru darea de spirit, încă și-a ridicat cuvēntul mai de curēnd în cameră, contra mărginierei dreptului de a ferbe cu căldărușă în Sécuine, căci din lipsa acestui favor sēcuii ar emigra în România. Ar mai fi stat densus între alegătorii sei dar l'a cam indispus vestea despre malheur-ul fratelui seu din Czepléd și astfel a doua și a piecat: ear tova-reșul seu Bartha Miklós, redactorul ziarului opozițional din Cluș „Ellenzék” avea să dueleze în 16 l. c. cu Málik Iósef redactorul foaiei guvernamentale „Székely Nemzet” din S.-Szt.-György.

Brețcanii pot fi mândri că din interes cătră dēnșii se deciseră la atare încăerare cei doi redactori. Și adecă ansă la aceasta a dat o scurtă reflecșiune apărută în „Székely Nemzet” la articolul lui „Ellenzék” publicat sub titlul „Bereczki Vászár” că adecă postul de deputat în Brețcu s'a declarat vēndētor, pecând în reflecșiune se neagă aceasta, arătând că în Brețcu sânt și oameni de aceia independenti, cari desprețuiesc cu totul o foaie ca „Ellenzék” și ar fi și gata a o arde.

Aceasta declarațiune, privită de „casus belli” într'atata irită pe d. Bartha Miklós din Cluș, încât pe cale telegrafică ceru satisfacțiune dela redactorul lui „Székely Nemzet”, care cu toate că n'a fost densus autorul articolului primii provocarea. În 16 Martie st. n. se vēdură și întâlnește pentru prima oară față în față, dară și atunci cu pistoalele în mână, cei doi atleți de principii contrare politice, în pădurea Szemeriei de lângă S.-Szt.-György. Puscără amândoi de câte doue ori pe deasupra capului în arbori și după ce se vēdură ambii nevătămați, secundanții încheeară protocolul că s'a satisfăcut onoarei de oare ce nici n'a fost cas de atare vătămăre, ear contrarii se despărțiră fără a schimba un cuvēnt. Astfel se termină această luptă țiaristică — cu pistolul ear nu cu condeiul.

Și acuma, fiind că am vorbit despre miscările electorale din comitatul neaoș maghiar, fiemi permis ca spre incheiere, a aminti ceva numai „per tangentem” și despre atitudinea românilor față de fiitoarele alegeri. Românii din acest comitat numai în opidul Brețcu sânt reprezentați într'un număr mai considerabil de 150 alegători față de 350 maghiar (în tot comitatul apoi, la olaltă scotiți numai sânt atăta alegători). Legea electorală resp. dreptul nobilitar vechiu siculic este cauza acestei disproporțiuni, pentru care românii numai în cas de împărechieri ar putea decide alegerea. Dar considerând că acest opid n'a fost nici-odată opozițional, temânduși privilegiile și din cauza stărei sale sdruncinate finanțiare, românii încă vor trebui se fie oportunisti adoptândușe majorității fără de care ținută, în starea lor cea izolată ar avea să și atragă numai ură și șicanări. De altcum foile guvernamentale și de pe aci contează de acuma mai mult la cooperarea românilor preste tot și salută cu bucurie partida patriotică română (a român hazafias párt) intrunită în conferința din B-pesta pentru inițiativa de apropiere și dechiarățiunea de aderare la partida liberală.

Numai de ar fi și domnii situațiunei sinceri în dorințele lor pentru români și să traducă odată și în faptă favorurile ce le pun în perspectivă la o eventuală împăcinire între cele două elemente avisate a trăi la olaltă. Vederemo! C-n.

— Ce vrei?

— Să es mai iute din pădurea aceasta blăstemată.

— Alege pe una din noi, care se te ducă, pentru că numai o călăuză îți trebuie.

Și tinerul se uită la amēndouă și alese pe cea cu rochia neagră și cu cincētoare roșie.

— Pe tine te aleg! îi ăise.

Atunci necunoscuta, fără să mai ăică o vorbă, zimbi numai și întinse mâna tinerului și porniră.

* * *

Umblară un ceas și ajunseră pe marginea unei prăpăstie de unde eșiau țipete și suspine.

— Oh! ce obosit sânt! murmură tinerul oprindu-se.

— Drumul e lung și picioarele noastre sânt cam slabe ca să ne ducă până la capăt! de aceea te-am adus aci, ca să-ți dau singurul mijloc de a eși din pădurea asta; în fundul prăpăstiei aceștia este moartea care scapă de ori ce chinuri și suferințe.

— Grozăvie! dar cine ești tu de me sfătuesci astfel.

— Eu sânt Desnădeșdea, respunse necunoscuta.

— Fugi de lângă mine! fugi! ăise tinerul căđēnd cu fața la pământ.

Lângă el resună un ris diavolesc și tinerul ră-mase singur.

Când se sculă, vēđu înaintea pe cea de a treia femeie,

* * *

Tinerul nostru aducēnduși aminte cum le chiamă pe celelalte două, vru să fugă, însă necunoscuta îl opri.

— Vino cu mine drumul este încă lung, însă Dumneđu ajută pe cel ce suferă.

Tinerul se uită la dēnsa și întinse mâna.

Însă necunoscuta nu l'ua de mână ci mēșe încet înaintea; cu ajutorul măciucii își făcū drum nou prin pădure doborind copacii cari le tăiau drumul, pe urmă ăise tinerului:

— Ea pe umeri un copaciu de aceștia.

Tinerul o ascultă; deși era rupt de ostenit, însă mai că nu simți că era greu copacul. Necunoscuta ajunse la urma urmii împreună cu tinerul în marginea pădurii: în fața lor se întindea o câmpie mare în mijlocul căreia era un castel.

Atunci necunoscuta ăise tinerului:

— Pădurea prin care ai trecut să chiamă pădurea Miseriei. Adu-ți aminte de dēnsa, și acuma pune jos povara.

Tinerul aruncă jos copaciuul din spinare, însă, căđēnd, copaciuul se prefăcu într'un fișic lung de bani de aur.

— Cine ești tu care m'ai stătuțit așa bine? întrebă tinerul în culmea mirării.

— Eu sânt Munca, respunse necunoscuta.

„Timpul”.

De pe malul mureșului, 23 Martiu n. 1884. Se vorbește, că niște capitaliști din Anglia voescu a cumpera minele (băile) de aur din Roșia montană, și din alte locuri în Transilvania.

Ni ținem de datorința patriotică a face atenți pre posesorii de astfelii de mine, de case și alte realități dela locurile unde sânt astfelii de mine, fie ei români, maghiari sau de alte naționalități, dacă însă sânt transilvăneni, să cugete serios, se nu lăcomească la bani, căci o cât este de ușor ași vinde omul averea, dar odată vândută o realitate, însemnează atâta ca și când cineva scapă o pasere din mână în liber, care nu o mai poate prinde.

Ni este în proaspetă memoria vânderea munților cu pădurile cele frumoase în districtul Năsăudului plănuită numai de districtuali, dacă îmi aduc bine în minte unui consorțiu englez, care numai stăruința de fer a unor bărbați prevețori din District au putut-o nimici. Și oare ce ar fi adus acea vândare dacă ea se efectua? una cutropire a districtului cu streini, rău! Acum însă acel district ca singur posesor acelor frumoase realități, pre lângă o administrațiune înțeleaptă și conșciențioasă și pre lângă o controlare acurată va înflori în privința intelectuală și materială.

Dar să revenim la minele cestionate.

La cazul, dacă înaltul regim voescu a vinde minele de aur din Roșia, Abrud și jur, posesori de mine privați, români, maghiari și germâni, născuți ei și părinți lor acolo, capitaliști, deși nu capitaliști mari ca cei din Anglia ar trebui să se facă punte-munte și să le cumpere ei și; deși noi nici nu putem dar nici nu vrem a impune oarecui avem îndreptățita părere ca acești posesari ar trebui să se impulpeze, căci: „frisch gewagt, halb gethan“ dacă din 20—30 nu ar fi de ajuns să se formeze un consorțiu din 50—60 înși, și oferindu-se ca cumpărători, înaltul regim, eu sânt de firma credință ar preferi vânderea supușilor sei, cari contribuiesc la sarcinile impuse de stat și la cele comune, a căroră părinți și poate fii înrolați la miliția și-o vărsat sângele pe câmpul de luptă pentru înaltul regim și pentru patrie, alții servesc în miliția gata ași-l versa cerând trebuința.

Statul, credem noi va face și ceva favor, le-ar vinde unui consorțiu din supuși sei cu un preț mai moderat și poate s'ar învol și la plățirea în câteva rate. Consorțiul amintit cunoscătorii de mine pre lângă una lucrare a celorla cu diligență și pre lângă una administrațiune rațională și controlă strictă, cât dacă vre un membru sau funcționariu s'ar slobozi până la atâta, cât se cerce a păgubi consorțiul se nu-i succedă așa ușor; va exploata el acel suc scump al pământului și nu străinii. *Divi et salvavi animam meam.* X.

Bacifalu (Săcele) Martiu 1883. Domnule Redactor! Vértutea străbună a poporului nostru a rămas bine păstrată până în zilele noastre. Iubirea frumseței casei lui Dumnezeu se trage ca fir roșu în întreaga viața poporului nostru iubitoriu de pace și laborios ca nu altul între impregiurările noastre. Această vértute a străbătut inima cea blândă și nobilă a veteranului și încăruntitului barbat Eremiă E. Popa de aici, care are o familie distinsă în Săcelele noastre; și afară de țeara noastră așa d. e. în regatul României, membrii familiei ocupă locul de frunte în societate, ca cei dintâi arândăși de moșii și proprietari în orașul Brăila; unul din familia veteranului Eremiă Popa s'a aședat cu familia sa în orașul München în Bavaria pentru ca copii stimatului d. să guste din nectarul sciințelor de acolo, dar nu încețază a lucra din inimă pentru a fericii pe de aproapele seu. După ce veteranul și-a fericit copii sei, și-a adus aminte și de poporul în mijlocul căruia a viețuit peste optzeci de ani. În conțelegere cu fii sei puse base noue la dezvoltarea culturală a acestui popor, — anume a creat un fond cu destinațiunea a remunera pe preotul și învățătorii meritați de aci pentru popor, în următorul mod: două din trei părți din interese să capete preotul și învățătorii și una parte din interese să se capitaliseze. Deosebit s'a bucurat s'ericimea pe care a scutit-o dela aruncul scoalei ce trebuie să se facă în tot anul pentru acoperirea lefelor învățătorilor, îndatorind-o a plăți trei florini v. a. de copil. Bunătatea acestui veteran merge și mai departe, voescu eventual a forma și alte sucursuri la ridicarea Altariului cultural al acestui popor.

Deci acest popor dela această biserică, prin mine presbiterul vine a exprima profundă recunoscință veteranului crescut în fapte bune și întregei sale familii pentru fapta cea nobilă, prin care se asigură viitorul generațiunei. Bucură-te de fructele trudele tale! bucură-te de bucuria noastră! Fii fericite! Deo Dău să putem încununa earăși fruntea ta nobilă cu laurul nevastăit al admirațiunei, al recunoscinței și al iubirei unui popor, pentru a căruia desceptare atât de mult te ostenesci.

La sunetul acestui fapt măreț s'au mai întâlnit și alte inimi, nu mai puțin mărețe tot din această comună. Și aceste inimi au alergat cu dinariul lor, a împodobi candela spre a lumina Altariul progresului, aceste inimi mai intinerite dar promițtoare mult în viitoriu sânt: Epitropul George

Eremia cu 50 fl. v. a. Dumitru Comșa 60 fl. v. a. George Rău 50 fl. v. a. Ioan Rău 50 fl. v. a. Ioan Nițescu 50 fl. v. a. Și acest fond s'a creat spre scopul cultural. Cu deosebire destinațiunea acestui fond e, ca din o parte din interese să se procure cărți și alte recuisite pentru elevii s'ermani.

Primească și acești lucrători în via domnului ce lucră pentru prosperarea și înaintarea neamului seu acea ce a primit și cel de mai nainte. Fie și acești lucrători credincioși Domnului încredințați, că Dău nu caută la timpul cât lucrăm și cât ne rugăm, dară caută la acea cum am lucrat, cum ne am rugat și cu ce inimă isprăvim o faptă.

Toma Frateș,
presbiter.

Varietăți.

* (Intempinare și răspuns). Cu posta de ași am primit o scrisoare dela domnul Ioan Slavici datată în Brașov, la 15 Martiu st. n. Cele 9 stampile de pe cuvertă ne fac să credem că 10 zile au trebuit să se strecoare până ce trecând scrisoarea de două ori prin Viena, a ajuns în Bohemia la orașul Liban lângă riul Bistrița, și de aici la Brașov, de unde fu trimisă apoi la N. Szeben. Păcatul celor dela postă nu e tocmai strigătoriu la ceriu, și cine a scris cuverta încă n'a făcut altă greșală, decât că în mod oval la cuvântul Sibiiu a legat coada literei „S“ cu „i“ și a eșit un „L“. De aici orașul „Liban“ revindecă pentru români. Avis Bohemilor!

Eată scrișcarea simpaticului nostru novelist:

Brașov, 17 Martiu n. 1884.

Domnule Redactor.

„Telegraful Român“ publică în numărul dela 15 l. c. o notiță, prin care i se dă petrecerei mele în Sibiiu o importanță, pe care ea nu poate s'o aibă. Am petrecut la Sibiiu în afaceri curat literare și n'am venit în atingere de cât cu amicii mei literari; ori cât de mult ași fi dorit să me pun în relație și cu alte persoane, interesul causei, în care a trebuit să petrec două zile la Sibiiu, cerea să păstreze oare care rezervă față cu cercurile politice din Sibiiu, cu atât mai vértos, cu cât nu mă îndoiesc, că și aceste spriginesc întreprinderea, în interesul căreia am conferit cu amicii mei, în partea ei curat literară, care mă privește pe mine.

Rugându-vă să binevoiți a face în prețuitul diar ce redactați o rectificare în acest sens, Ve rog tot odată să primiți etc.“

Ioan Slavici.

„Telegraful Român“ în Nr. 26 vorbind despre prezența Domnului Slavici la noi a d'is verbal; *Ori ce om cu combinațiune sănătoasă presupunea cu drept cuvânt că e vorba de angajamente în tabera diariului proiectat.*

N'avem deci nimica de rectificat, ci recunoscătorii domnului Slavici pentru bunăvoința cu care ne scrie, completăm în mod pozitiv presupunerile noastre și ne bucurăm că domnul Slavici e angajat la noul diariu în partea curat literară, carea-l privește pre dsa.

* (Homes și Mademoiselle Fey). În teatrul orașului de aici Duminecă, Luni și Marța viitoare se va da câte o reprezentațiune antispiritistică de persoanele provocate mai sus. Publicul din Sibiiu cunoasce pe domnul Homes după producțiunile sale din anii trecuți. Facem deci atent la afișurile publicate.

* (Scrisorile d-lui Ioan Ghica către V. Alexandri). Volumul cu acest titlu, apărut zilele din urmă, ne-a pricinuit o emoțiune din cele mai plăcute. Răspândite în convorbiri, aceste scrisori atrăsese atențiunea generală; adunate într'un volum, ele vor umplea oarele libere ale iubitorilor frumosului.

Deși despărțiți pe terenul politic, acești doi oameni au ramas uniți prin amintiri comune și simpatii adânci, prin inteligența și iubirea binelui. Păstrând în amiciția lor suflarea clasicismului, ei au eșit din banalitatea zilnică și și-au urmat corespondența fără intrerupere, găsind în trecut destule amintiri, în prezent multe cestiuni, în viitor mari speranțe demne de condeiul lor.

Amintiri, cugetări, speranțe, eată fondul corespondenței. Nu ne vom încerca să cităm, căci asemenea lucruri sau se citesc în totul sau de loc.

Un lucru însă, în două cuvinte, și pe care de mult voiam să-l spun bătrânilor dela 48.

Știu ei că fac un rău țerei? Poate da, poate nu. Acești bătrâni au trăit într'o perioadă a vieței naționale cea mai mărețată și și-au dat anii mei de tinerețe pe cei 60 de ani ai lor, în schimbul lucrurilor ce au vădut. Istoria veche a României, nu e încă alcătuită; dar s'ar fi putut scrie istoria noastră contimporană. Printre noi se mai află oameni ca C.

A. Rosetti, Dumitru și Ioan Brătianu, Ioan Ghica, Vasilie Alexandri și alții, și n'avem încă istoria contimporană a României. Acești veterani ar putea să uite, pentru un moment măcar, neînțelegerile lor politice, și într'o comună înțelegere să redigeze nescese anale cum nici o țeară nu lea avut. Pentru urmași, lucrul va fi de 10 ori mai greu, căci ași istoria nu se mărginesce numai la înregistrarea faptelor vădute și cunoscute de toți; între aceste fapte se întinde un timp și un spațiu pe care nimeni nu le poate cunoasce mai bine decât cei ce au ținut în mână destinele unui popor; numai Rosetti, Brătienii, Ghica și alții câți-va, vor putea spune lucruri pe cari alt-fel nici odată nu le vom sci.

„Telegraphul.“

(Cas de moarte). Ioan fiul preotului nostru gr. or. Simeon Gibu, în etate de 10 ani și 8 luni, Vineri la 11 oare a. m. și-a dat sufletul în mâna creatorului, înmormântarea s'a ținut în 11 Martiu la 3 oare d. a.

* (Mulțămită publică). Ilustritatea Sa Preasântitul Episcop al Caransebeșului Ioan Popasu răspundând la hârtia subscrișului comitet, prin care Ilustritatea Sa este încunosciată, că este denumit de membru onorariu al Asociațiunei pentru spriginirea învățaceilor și sodalilor români meseriași în Brașov, prin stimata scrisoare de dto 8 Martie a. c. a binevoit a trimite pentru fondul numitei Asociațiuni un frumos ajutor în sumă de 50 fl. v. a.

Subscrișul comitet își implinesce una din cele mai plăcute datorințe aducând Ilustrității Sale Preasântitului Episcop Ioan Popasu cea mai profundă și sinceră mulțămită pentru acest marinos ajutoriu.

Brașov, 13/25 Martie 1884.

Comitetul Asociațiunei pentru spriginirea învățaceilor și sodalilor români meseriași în Brașov.

Vasile Sfetea,
președ.

Ioan Bozocan,
secret.

* (Foc și alarmă noaptea). Cu datul de eri ni se scrie din Brașov. Ceva compătimatoriu vă înregistrez de astădată. Aseară pe la oara 10 s'a alarmat toată cetatea Brașovului și tot suburbiul Scheiu. După numărul signalelor se anunța foc în suburbiul amintit. Un șop cu fân dela moara orașului aproape de biserică de pe Tocile se aprinsese; grație ligioanei de pompieri, ce posede Brașovul — focul a fost îndăușit până la oara 12 din noapte.

Alaltă seară încă isbucnise focul în suburbiul Bluménau, multă pagubă însă n'a făcut. Nu știu ce dispoziții vor fi cuprindând statutele societății pompierilor de aici, dar dacă acestia au urmat lor cu ocașiunea focului de aseară, apoi nu știu, ce se cred despre toată organizațiunea numitei societăți. Signalul de foc a conturbat toată liniscea și odichna locuitorilor, aceasta a fost un ce neinconjurabil. La reintoarcerea pompierilor dela foc de pe la oara 12¹/₂ abia adormiți și linisciți după încetarea alarmei de foc, tură din nou spăriați și desceptați din somn; — căci d-nii pompieri neputând — veți Doamne — să țină pasul în alt mod, se veđură îndemnați a bate neintrerupt tobele din fundul Scheiului și până în centrul cetății la depositul central al d-lor lor. Apoi nu este oare și aceasta un ce compătimator??

(Mijloc de cură.) Tuturor căși sufer de epilepsie, convulsiuni (sgărciuri) și de nervi le putem recomanda un metod rentimit în lumea întreagă, recunoscut de cele mai înalte autorități medicinice, așa dicând minunatul metod de cură al dlui profesor Dr. Albert, în Paris, place du Trône, 6; deci fie-care bolnav să se adreseze cu deplină încredere la sursumul și mulți și vor dobândi sănătatea, deși au desperat deja de a o mai reavé. În casa dlui profesor toți cei ce sufer de nervi vor afla locuința linisită, cei lipsiți de mijloace vor fi considerați; cum am înțeles din isvor sigur, prețurile capitalei universale Paris sânt relativ foarte efine. Tractament și prin corespondență, dacă se va trimite istoricul detaiat al toalei. Trebuie să mai observăm, că dl profesor Dr. Albert va pretinde onorar numai după ce se vor vedea rezultatele curei.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 27 Martie n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	121.75	122.15
Renta de aur ung. de 4%	91.65	91.60
Renta ung. de hârtie	88.60	88.55
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	95.80	95.50
II emisiune de ob. gațiuni de stat dela drumul de fer orient. ung.	117.25	117.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	325.50	326.50
Acțiuni de credit austr.	322.40	324.—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	141.75	142.—
Obligațiuni de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	100.25	100.—
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorșire	99.75	99.75
Obligațiuni urbariale temesiane de	100.—	100.—
Obligațiuni urb. temes. cu clausulă de sorșire	99.50	99.50
Sorși unguresci cu premii	116.75	117.75
Sorși de regularea Tisei	114.20	114.25
Datorie de stat austriacă în hârtie	79.75	79.75
Datorie de stat austriacă în argint	80.85	80.90
Renta de aur austriacă	101.95	101.75
Sorși de stat dela 1860	136.—	135.—
Scrisuri fonciari alo institutului „Albina“	—	100.80
Datorie de credit austr.	79.80	79.80
Galbin	5.88	5.69
Napoleon	9.61	9.60
London (pe polița de trei luni)	121.35	121.45

Nr. 1228 Plen. [698] 3-3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea postului de profesor extraordinariu pentru muzica vocală și instrumentală la seminariul archidieceșan pedagogico-teologic din Sibiu cu salariu anual de 800 fl. prin aceasta se publică concurs sub următoarele condițiuni:

Chemarea acestui profesor este a instrui pe elevii seminariali în elementele teoriei muzicale și în special în muzica vocală și în metodică acesteia; apoi a forma din elevii seminariali un chor bisericesc și pe acesta a-l conduce în toate Duminicile și sărbătorile la executarea cântărilor artistice bisericesci în biserica catedrală; în fine a instrui pe elevii seminariali în armoniu și în vioară, ca instrumente auxiliari la instruirea în muzica vocală.

Cei ce doresc a ocupa acest post profesoral au să-și astearnă suplicile lor, instruite cu atestate de calificățiune în această specialitate, la consistoriul archidieceșan în termen de 30 de zile dela prima publicare a acestui concurs în foaia archidieceșană „Telegraful Rom.”

Dat din ședința plenară a consis. archid. ținută în Sibiu la 5 Martie 1884.

Nr. 248-1884. [700] 2-3

Edict.

Pentru vânzarea a lor **2000 lemne de brad vii** (pe picioare) cu diametrul la trunchi dela 12. policari în sus (lemne merunde de caule-plute mici) din pădurea bisericească și a școlii confesional gr. or. a comunei **Poleți**, protopresbiterat. Reghinului — prețuit dărăbul în 90 cr. v. a. prin pricepători de lucru, — se publică prin aceasta — în urma concediului Preaven. Consistoriul archidieceșan dto 23 Ianuarie a. e. Nr. 380. Epitr. — licitațiune pe **8 Aprilie a. e. st. n. la 2 oare post-meridiane ținând la casa comună în Poleți**. — O terțialitate din prețul de cumpărare are a-se depune la închierea Contractului, ear' celelalte în 10 August și 12 Octombrie a. e.

Condițiunile mai de aproape se pot erua dela subscrișul Oficiu protopresbiteral. Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Reghinului.

Idicel, 9/21 Martiu, 1884.

Galaction Șagău,
protopresbiter.**Anunțiu.**

Subscrișul comitet aduce la cunoștința Onoratului public român cum că în Brașov se află mai multe locuri vacante la diferiți măiestrii pentru copii, cari voesc a se aplica la meserii.

Condițiunile sânt: Copii să fie de 13—14 ani, să știe cetă și scrie, să servească 4 ani ca învățăcei, în acești 4 ani părinții să le dea hainele de lipsă.

Părinții sau tutorii copiilor să se adreseze la subscrișul comitet în Brașov.

Brașov, 13/25 Martiu 1884.

Comitetul asociațiunii pentru spriginirea în vâțăcelor și sodalilor români meseriași în Brașov. [702] 1-3

Vasilie Sfetea, Ioan Bozoceanu,
președ. secret.

Anunțiu.

Am onoare a atrage atențiunea On. public asupra **depositului meu**

de încălțăminte

provădūt acum de curēnd **cu tot felul de păpuși** pre lângă prețul cel mai moderat.

Mihael Bachholzky,

[697] 3-3 păpucariu.

Sibiu, Rosenanger Nr. 16.

Acușițiune rentabilă.

Pentru **vânzarea de losuri pe lângă solvirea lunară** pe baza legii de **quotă din 1883**, se caută persoane solide și harnice, fie de ori ce clasă. Oferitele sânt a se trimite la

Societatea principalei zaraferii în
[696] 3-3 Budapesta.

! Important !

Cititorii noștri cari doresc a avea **gratis un ziar-Popular** precum și un supliment de modă care coprinde și note muzicale, să bine-voiască a trimite o cartă postală cu adresa D-lor, către administrația „Necesarului” București. [701] 1-5

Demn de atențiune!

EPILEPSIE
CONVULSIUNI (sgârciuri)
ȘI
BOLNAVI DE NERVI.

Află ajutoriu sigur prin metoda mea. Onorariu numai după ce se vor vedea rezultatele. Tractament prin epistole, sute de indiviđi vindecați.

Profesor Dr. Albert.

Pentru deosebitele succese din partea societății științifice franceze **distins cu medalia cea mare de aur clasa I-mă**,

[646] 6. Place du Trône, Paris. 14

[687] 4-5

A. G. Öszy,
fabricant de casse,

în Sibiu, Neustift Nr. 9,
recomandă ca fabricat propriu

Casse de bani și cărți

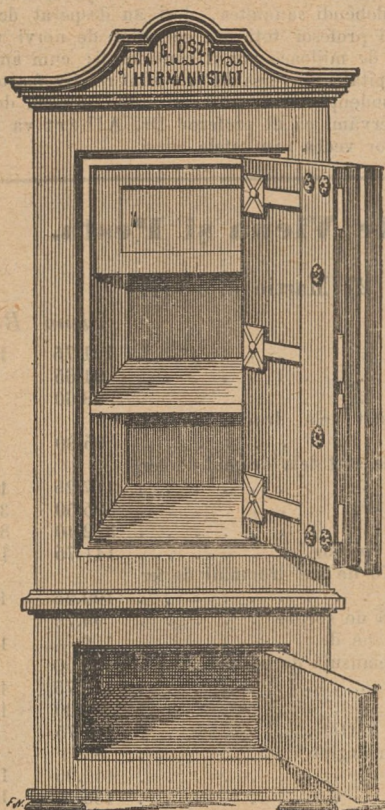
construite de dēnsul însuși astfel încât **nu se pot descuia decât numai prin cumpărătoriu inițiat,**

solide și sigure contra pericolului de foc și de spargere,

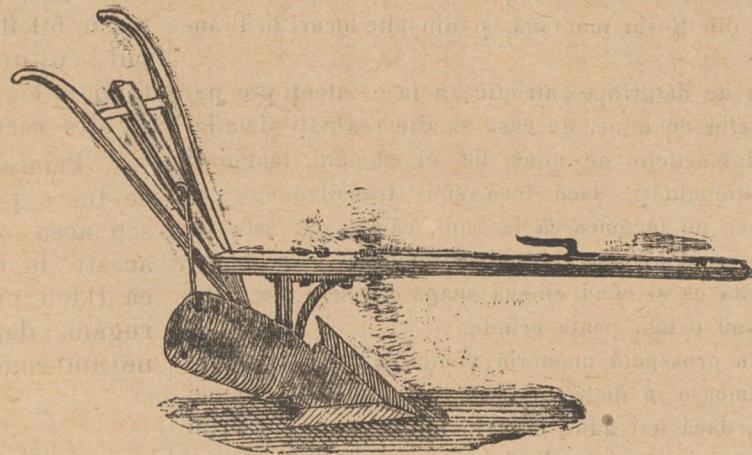
în forme și mărimi diverse, cu prețurile mai efitne decât în alte fabrici.

CASSELE

se pot vedea în susnumitul **local de fabrică** de cătră toți câți doresc a reflecta.

Redactor provisoriu: Mateiu Voileanu.

În toamna anului 1883 s'a ținut la **Aind**, o expoziție de unelte și mașini agricole, însoțite de o concurență în pluguri. Cu această ocaziune, **unelte și mașinile** subscrișului au dobândit 4 medalii și 5 diplome, în deosebi

Plugul meu schimbătoriu,

din cauza mersului ușor (cerēnd cu 62 chilo mai puțină putere de tras de cât plugurile schimbătoare din celelalte fabrici), a reușit întâiul premiu o medalie de stat și alta din partea reuniunii.

Aceste pluguri schimbătoare foarte trainice și bine întocmite le vënd deo-camdată cu prețul de câte **8 fl.** loco fabrica mea.

Sibiu, în Faur 1884.

Andrei Rieger,
Fabrică de unelte și mașini agricole.

[694] 3

După desemnul de aici mai sânt de vëndut:

8766 bucăți de oroloage-remontoir Washington veritabile à 9 fl. 78 cr. și 3967 bucăți oroloage verit. Elvețiane à 4 fl. 85 cr.

În mărime pentru domni și dame.

Aceste oroloage sânt toate regulate pe secundă. Cifrele stălucesc de sine și noaptea așa încât în ori și care timp, poți vedea fără lumia la câte oare este

Un orologiu pentru dame, veritabil de 14 carrate, probat de oficiu costă: mai înainte fl. 75 — **acum numai fl. 28.** —

un orologiu mare pentru domni, mai înainte fl. 90. — **acum numai fl. 35.** — în 13 carrate argint, probate prin oficiu, suflate cu aur, foarte fine, pentru **dame**, mai înainte fl. 30. — **acum numai fl. 14.** — pentru **domni**, mai înainte fl. 25. — **acum numai fl. 12.50**; **oroloage de argint de Geneva (Genf)**, veritabile, cu căsulie de aur, mai înainte fl. 15. — **acum numai fl. 8.50**. **Oroloage remontoir Washington** patentate, veritabile, mai înainte fl. 36. — **acum numai fl. 9.78**. **Oroloage-Anker de Geneva**, cu 17 rubine, cu căsulie de nikel de argint verit. sau de aur dublu, regulat cu aparat de nikel patentat, cu curs solid, mai înainte fl. 22. — **acum numai fl. 8.75**. **un orologiu elvețian** foarte bun, frumos decorat, cu Anker, mai înainte fl. 15. — **acum numai fl. 4.85**.

Prelângă aceasta ori cine va face comande va căpeta

de tot pe nimica, gratuit, ca cadou

din depositul nostru o păreche de cercei pentru dame din aur de 14 carrate, probați de oficiu de punciare principal c. r., cu corale veritabile, mărele sau rosete; mai departe 1 cruce de gât cu lanț-Collier, 1 bronz gravat foarte fin, 1 medaillon cu camea frumoasă, 1 inel de brilliant-Simil veritabil, 8 garnituri de bumbi de chemisette-și manchette din nikel de argint, cu gravură de mașină fină, 1 lanț de orologiu din cel mai fin aur dublu cu medaillon cu 12 fotografii fine și picante de Paris sau cu Georg-Taleri, 1 cigaretă de spumă de mare cu ambră galbină, cu figuri fin gravate sau sculptate, cu etui, 2 albumuri, cel dintăiu cu 50 de fotografii, al doilea cu 291 bucăți de diversi articuli de luș.

Album de fotografiă, în formă cart, calitate prima, cu jucărea veritabilă de Geneva, joacă două piese, cumpărat singur fl. 7.50 ca adaos la oroloagele de mai sus numai **fl. 6**.

Pentru fie-care orologiu se dă **garanție de 5 ani**. Ce nu convine se primește retour sau se preschimbă, prin urmare ori ce comandă e fără risico.

Spedițiuni se fac în fie-care ță, afară de țălele de sărbători creștinesci, pasci, rusalii și crăciun.

Adresa: Uhren-Alianz din Genf,
Viena I. Adlergasse Nr. 1.

[682] 3-12

NB. Scrisori de aprețiere favorabilă se primeș ori și când cu mulțămintă însă nu se publică.

Zambach și Gavora.

Fabrica de vestminte și recușite bisericesci
de rit catolic și grec. [555] 25-30

în Budapesta, strada **Vațului, Văczi utca Nr. 17.**

Felon sau Odăjdii
Albe, Stihare, Dal-
matice, Baldachin,
prapori. Toate fe-
liurile de steaguri,
și pentru societăți
industriale (și pen-
tru pompieri) co-

vor pe altariu, po-
tiruri, pietohlebni-
ca, cădelnițe, paci-
fical, candelă de
altar, policandre
pentru biserici, ri-
pide, chivot, cărți
de Evanghelie etc.

Comande se efectueș prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele.

Editura și tipariul tipografiei archidieceșane.